

дечны тѣ сосуды е силно, тогава говоримъ, че сърце то
рыпка часть отъ кръвъ та излиза чрезъ пары тѣ на кожа-
та, и се разнася отъ тѣло то, и това се зве неявно из-
дышане. Азъ стоимъ правъ, подирамъ се на двѣ тѣ си по-
ги, ходимъ или припкамъ, отъ мѣсто на мѣсто, навож-
дамсе и пакъ се исправямъ. Съ рацѣ тѣ си фащамъ и дрѣ-
жж здраво фанато то. Нѣкога сѣдимъ или лежж и правимъ
различны знакове, начертанія и рѣкомаханія.

Имамъ гласъ чрезъ който хората, или говоримъ, или
думама, сирѣчь произнасямъ рѣчи. На това ми помага
дыхало то, гърло то, мѣжець а, небесець а и езикъ а
зѣби тѣ устны тѣ или бѣрни тѣ и хрущалки тѣ. За то
тія части се именуваъ гласови, орудія. Сѣщи тѣ упо-
требявамъ и кога то викамъ или пѣимъ.

Нѣкой си части на тѣло то ми сж твърдѣ потребны
чувствовамъ; сирѣчь: очи тѣ да гледамъ, уши тѣ да слу-
шамъ, или да чуимъ. Носъ а да мириша, а языкъ а и не-
бесець а да вкусвамъ. А първи тѣ расположены повсичко-
то ми тѣло потребны ми сж да ловимъ или да сѣщамъ.
Части се звѣтъ петъ чувствени орудія, а доло то имъ се
казва чувство. И чувство то на очи тѣ се зове гледанье,
на уши тѣ слушанье, на носъ а мирисанье, на языкъ а и
небесець а вкусъ. А на неври тѣ които преобикалятъ по
сичко то ми тѣло осязаніе. И тія сж петъ тѣ вѣнкашни
чувства. Еще азъ можж да се смѣимъ и да плачж. Кога то
на тѣло то ми всичко е какво то трѣба да е, кога то всич-
ки тѣ негови движенія ставатъ безъ препѣнка, тогава съмъ
здравъ. Ако щѣ да съмъ здръвъ трѣба да храниж тѣло то
си съ ястія и питія. Ямъ или ядемъ, когато съмъ гладенъ
и пия кога то съмъ жьденъ. Принасямъ ястія та въ уста та.
И сухи тѣ ястія първо ги дѣвчж въ уста та си въ зѣбы, и
ги управлямъ съ езикъ а, и послѣ ги поглѣщамъ, а водны тѣ
като ги сръбамъ завчасъ ги поглѣщамъ. Ястія та отъ ус-